

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2013/2021
08.06.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Димитрије Милић, адвокат из ..., против туженог ЈП "Градско стамбено Београд", ради утврђења по тужби и ради иселења по противтужби, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 9863/19 од 13.05.2020. године, у седници одржаној 08.06.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 9863/19 од 13.05.2020. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 28995/16 од 15.11.2017. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев да се утврди да тужилац заједно са члановима свог породичног домаћинства има право да настави коришћење стана у Београду, Ул. ... бр. ..., како је изреком наведено, као и да има право да закључи уговор о закупу на неодређено време, што је тужени дужан признати. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да се са свим лицима и стварима исели из службеног-настојничког стана у Београду, Ул. ... бр. .. и исти преда туженом на коришћење и располагање. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове поступка у износу од 1.900,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 9863/19 од 13.05.2020. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужилац је изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужени је изјавио одговор на ревизију.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. Закона о парничном поступку – ЗПП ("Службени гласник РС", бр. 72/11... 18/20), Врховни касациони суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

У тужби ради утврђења поднетој суду 25.10.2016. године, тужилац није означио вредност предмета спора до закључења главне расправе, а то није учинио ни првостепени суд. У таквој ситуацији, према становишту Врховног касационог суда, вредност предмета спора се утврђује према одређеној, односно наплаћеној судској такси. Из списка произлази да је такса на одлуку нижестепеног суда одређена у износу од 1.900,00 динара. Таксеном тарифом – Тарифни број 1, која је саставни део Закона о судским таксама ("Службени гласник РС", бр. 28/94 са изменама и допунама), прописано је да се такса од 1.900,00 динара плаћа према вредности предмета спора до 10.000,00 динара.

Имајући у виду да се ради о спору који се не односи на новчано потраживање, у коме побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд оценио да ревизија није дозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**